

Arrest

nr. 163 869 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. TIMMERS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Pakistaanse staatsburgerschap te bezitten en van origine Turi te zijn. U bent geboren in Parachinar (Kurram Agency, Pakistan) en woonde uw hele leven in het dorp Pewar nabij de grens met Afghanistan.

Sinds 2007 is het geweld tussen sjiieten en soenieten in uw regio opgelopen. Uw sjiietische gemeenschap wordt gevisieerd door de soenitische taliban. Zij vermoorden sjiieten en schrikken er niet voor terug hen te bedreigen en te intimideren. Zo vindt u in augustus 2014 voor het eerst een brief van de taliban aan u gericht. Ze eisen dat u stopt met zich in te zetten voor de sjiietische organisatie

Anjuman-e-Hussainia en dat u zich bij hen aansluit om te vechten. U besteedt geen aandacht aan deze brief en gaat verder met uw inzet. In oktober 2014 ontvangt u van de taliban een tweede brief waarin u een laatste keer gewaarschuwd wordt om zich bij hen te voegen. Indien u dat niet doet, zal u ontvoerd of vermoord worden. In december 2014 volgt er een effectieve ontvoeringspoging maar u slaagt erin uit de handen van de taliban te blijven. Uw familie beslist op dat moment wel dat u niet in het land kan blijven en bereidt uw vertrek voor. U blijft sindsdien thuis en gaat niet meer naar school.

Uiteindelijk verlaat u uw dorp op 12 april 2015. U gaat eerst naar Peshawar en dan naar Quetta van waar u met de hulp van een smokkelaar de grens met Iran oversteekt. Na een tiendaags verblijf in Iran komt u in Turkije terecht waarop u met een boot naar een Grieks eiland gaat. Daar neemt men uw vingerafdrukken, maar u krijgt ook een ticket om uw reis met de ferry verder te zetten. Via Macedonië gaat het dan via Servië en Hongarije naar Oostenrijk. Daar neemt u een trein naar Italië. U gaat verder naar Frankrijk waarna u naar België trekt. Daar dient u op 8 juni 2015 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Pakistaanse identiteitskaart, een originele geboorteakte, een origineel domicilieattest, drie schoolattesten en een schoolbadge, een origineel police clearance certificate, een origineel non-marriage certificate en een kopie van een brief van een sjiitische organisatie.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van de volgende redenen.

Hoewel het CGVS op basis van uw verklaringen erkent dat uw roots in Kurram Agency liggen, wist u er het CGVS niet van te overtuigen dat u aldaar onafgebroken verbleef tot 12 april 2015 en nooit elders heeft gewoond, zoals u zelf beweert (CGVS p. 2-3). Het lijkt er zeer sterk op dat u deze regio al langer verlaten heeft. Daar u het CGVS aldus geen duidelijk en geloofwaardig zicht biedt op uw meest recente verblijfssituatie, kan er in uw hoofde geen nood aan bescherming worden vastgesteld.

Zo dient er vooreerst op gewezen te worden dat u wel een identiteitskaart en een geboorteakte (documenten 1 & 2) neerlegt ter staving van uw identiteit, maar dat het anderzijds duidelijk is dat u een ander, uiterst belangrijk document achterhoudt, met name een internationaal paspoort waarover u zelf verklaart dat u er nooit één heeft gehad (CGVS p. 6). U legt immers een police clearance certificate en een non-marriage certificate neer (documenten 8 & 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat het vereist is een paspoort te bezitten om een police clearance certificate te verkrijgen (men moet daartoe immers een kopie van het paspoort bij de aanvraag voegen). Deze twee certificaten zijn bovendien nodig voor zaken als immigratie, een huwelijk in het buitenland, het aanvragen van een visum en (langer) verblijf in het buitenland voor werk of studies. Uw verklaring dat u deze twee certificaten nodig had om een wetenschapsstudie aan de universiteit (in Pakistan) te beginnen, verbleekt hierbij. Immers, als u gevraagd wordt waarom u aan een educatieve instelling in Pakistan zou moeten bewijzen dat u niet getrouwd bent, kan u daar geen antwoord op geven (CGVS p. 5). Uit de toegevoegde informatie blijkt trouwens niet dat men dergelijke documenten nodig heeft om zich in te schrijven in de universiteit in Pakistan. Rekening houdend met voorafgaande vaststellingen rijst het sterke vermoeden dat u – in tegenstelling tot uw eigen verklaringen – wel over een internationaal paspoort beschikte en dat u de twee certificaten had aangevraagd met een ander doel dan een inschrijving op de universiteit, meer bepaald een vertrek uit uw regio of zelfs land. De daarvoor benodigde documenten (identiteitskaart, geboorteakte, police clearance & non-marriage certificate) werden immers allemaal uitgegeven op opvallend bij elkaar liggende data (i.e. lente 2013), wat wijst op een goed voorbereid en gepland vertrek in deze periode.

Aan de hand van een aantal andere documenten, zoals een domicilieattest uitgegeven in juli 2010 (document 3), schoolrapporten van juni 2010 en december 2012 (documenten 4 & 5) en een studentenbadge van oktober 2013 in verband met de wetenschapsstudie die u wou aanvatten maar naar eigen zeggen niet afgewerkt heeft (CGVS p. 4-5 + document 6), levert u inderdaad een bewijs van uw roots in Kurram Agency en van uw verblijf in deze regio tot het laatst vernoemde jaar 2013, maar ze wijzen er niet op dat u zoals u beweerde tot zeer recent aldaar verbleef (i.e. april 2015). In deze context kan immers wederom verwezen worden naar de net vermelde documenten die u verkreeg in april-juni 2013 (zie boven) waardoor het sterke vermoeden rijst dat u uw regio reeds verlaten had in diezelfde periode om zich elders te vestigen. U legt dan wel een examenresultaat neer uit december 2014 aangaande uw computeropleiding aan een instituut in Parachinar die u in 2013-2014 zou gevolgd hebben en die nota bene de subtitel "DIPLOMA IN INFORMATION TECHNOLOGY 2011" draagt (CGVS p. 4-5 + document 7); dit document is echter niet van die aard dat het zou kunnen aantonen dat u na 2013 wel nog in Kurram Agency verbleef. Het betreft om te beginnen slechts een kopie waardoor de authenticiteit onmogelijk kan vastgesteld worden (van uw documenten tot en met

2013 legt u opvallend genoeg wél originelen voor); naar eigen zeggen ligt het origineel nog thuis en kreeg u deze kopie doorgestuurd via uw Facebook-account, die u pas had aangemaakt na aankomst in België in juni 2015 (CGVS p. 4 & p. 8). Op deze manier wordt niet aangetoond dat u zich na 2013 in Kurram Agency bevond voor het volgen van deze opleiding en/of het afleggen van examens in het kader van deze opleiding.

Het vermoeden dat u niet recent en rechtstreeks uit Kurram Agency komt wordt overigens verder versterkt doordat u moeite blijkt te hebben om enkele recente gebeurtenissen te duiden die plaatsvonden in uw regio van herkomst.

Zo weet u wel dat uw stam (Turi) een probleem had met een andere sjiietische stam (Bangash), maar naar eigen zeggen heeft u geen weet van een recente oplossing voor deze twist tussen beide stammen (CGVS p. 13). Aldus blijkt u niet te weten dat dit ruim vijftig jaar oude dispuut over een begraafplaats en gronden nabij Boshera door bemiddeling van de political agent in maart 2015 opgelost werd (zie toegevoegde informatie). Als u gevraagd wordt om voorbeelden te geven van recente aanslagen voor uw vertrek verwijst u uitgebreid en in detail naar de gekende moord op uw religieuze leider Irfani in november 2014 (weliswaar in Islamabad, en dus niet in Kurram Agency) en naar een aanslag in de maand ramadam van 2013 (juli 2013) op de bazar in Parachinar. Maar als er gevraagd wordt naar andere, recente aanslagen in uw regio in het jaar voor uw vertrek, zegt u er geen te kennen (CGVS p. 12 & p. 14). U verwijst ook wel nog naar een aantal incidenten uit 2014 en later, maar die blijkt u maar vaag in de tijd te kunnen situeren (zo heeft u het over een vergiftiging op een school in Parachinar 'waarschijnlijk eind 2014' maar u weet eigenlijk niet wanneer; over een jeep van Frontier Corps die werd aangevallen 'ergens in 2014' maar u weet niet meer precies wanneer; en over een aanval op het Pakistaanse leger vanuit Afghanistan 'misschien een jaar of zo geleden', CGVS p. 14-15). Welnu, als u daadwerkelijk na 2013 (tot april 2015) nog in Kurram Agency was, kan van u toch verwacht worden dat u de incidenten waar u zelf naar verwijst beter kan situeren in de tijd, en dat u, aangezien u zo uitgebreid verwijst naar het lotgeval van uw religieuze leider Irfani, bijvoorbeeld weet dat er naar aanleiding van de dood van Irfani in november 2014 een rouwperiode van veertig dagen werd afgekondigd door uw sjiietische gemeenschap (dit blijkt u evenwel niet te weten, CGVS p. 15) en u duidelijkere en coherenter verklaringen aflegt over zijn opvolging en de leiding van uw sjiietische organisatie Anjuman-e-Hussainia (CGVS p. 14). In diezelfde context blijkt u ook geen weet te hebben van een rouwperiode van drie dagen in februari 2015 die de sjiieten in Parachinar aankondigden naar aanleiding van een terreuraanslag op een (sjiietische) Imam Bargha in Peshawar (zie toegevoegde informatie). Verder verwijst u naar drone-aanvallen tegen de taliban in uw regio – hiervan kan u geen enkele in de tijd plaatsen of aangeven wat het doelwit precies was (CGVS p. 15). Dat is vreemd aangezien deze aanvallen toch in de media kwamen volgens u en ze net gericht waren tegen de taliban, volgens uw eigen verklaringen nochtans dé vervolgers van u en uw sjiietische gemeenschap. Aldus kan verwacht worden dat u van dergelijke zaken op de hoogte bent als u recent in uw regio zou verbleven hebben en u uw vrees baseert op de dreiging van soenitische groeperingen als de taliban tegen sjiieten. In deze context valt het overigens ook op dat u geen enkele leider van soenitische milities kan opnoemen toen u in uw regio van herkomst was (CGVS p. 13) – voor deze taliban was u toch op de vlucht gegaan.

Uw fragmentarische kennis over de door u aangehaalde incidenten in uw regio lijkt aldus ingestudeerd en/of louter via vernemen zonder dat u daadwerkelijk in de regio aanwezig was. Deze vaststellingen wijzen er nogmaals op dat u uw geboorteregio reeds langer verlaten heeft dan u beweert (vermoedelijk in 2013, zie boven), wat meteen de door u ingeroepen feiten die u aldaar zou meegemaakt hebben, fundamenteel ondermijnt, i.c. twee dreigbrieven van de taliban die u in augustus en oktober 2014 zou ontvangen hebben omwille van uw inzet voor de organisatie Anjuman-e-Hussainia en een ontvoeringspoging door de taliban in december 2014 (CGVS p. 8-9). Over deze door u ingeroepen feiten dient bovendien ook gewezen te worden op een aantal opmerkelijkheden, die ze andermaal op los zand plaatsen. Zo vraagt het CGVS zich luidop af waarom u de dreigbrieven van de taliban (waarin ze van u eisten dat u voor hen zou strijden) die u kreeg in augustus en oktober 2014 niet serieus zou genomen hebben, zoals u zelf aangeeft (CGVS p. 9), als u tegelijkertijd verklaart dat er al sinds 2007 in uw regio een diep conflict tussen soeni's en sjiieten bestaat, er sektarisch geweld heerst en de taliban aan de kant van de soeni's staan – de taliban zouden zelfs bewust sjiieten in hun rangen willen inlijven om verdeeldheid te zaaien binnen uw gemeenschap (CGVS p. 10). U was dus perfect op de hoogte van de prangende situatie van de sjiieten in uw regio en de pogingen van de taliban om mensen als u te rekruteren. Dat u een effectieve oproep van de taliban om zich bij hen te voegen tot tweemaal toe 'niet serieus' neemt, is in deze opmerkelijk en weinig ernstig te noemen. Over de twee dreigbrieven van de taliban verklaart u overigens dat uw vader ze, samen met de andere documenten, naar u opstuurde met een koerierdienst, maar dat deze dienst ze uit de enveloppe haalde (omdat het beleid van de koerierdienst eruit zou bestaan om geen post te vervoeren die tegen de overheid is) zodat u ze hier in België niet ontving (CGVS p. 10). Het CGVS ziet echter niet in waarom dreigbrieven van de taliban

waarin ze hun eigen vijanden oproepen om zich bij hen te voegen, tegen de overheid zou zijn – de Pakistaanse autoriteiten vechten immers zelf tegen de taliban (zie toegevoegde informatie). De brief van uw organisatie Anjuman-e-Hussainia (document 10) vermag niet deze opmerkingen inzake uw asielrelaas te weerleggen. Hierover dient gezegd dat het opgesteld is op 16.09.2015 (dus nadat u naar eigen zeggen uw land zou verlaten hebben); immers, u zegt dat u uw familie vanuit België opbelde met de vraag om 'bewijzen' te leveren van uw problemen, waarop uw broer naar de organisatie ging en vroeg deze brief op te stellen. Dit heeft dus een duidelijk gesolliciteerd karakter. Bovendien wordt er, naast een beschrijving van de algemene situatie in uw regio, over uw persoonlijke problemen enkel uiterst kort vermeld dat er 'gedreigd werd u te vermoorden of te ontvoeren', zonder deze feiten concreet te omschrijven of te duiden naar actoren, plaats, tijd en omstandigheden. Deze brief betreft ook slechts een kopie, waarbij er opgemerkt dient te worden dat documenten in Pakistan gemakkelijk gekocht en nagemaakt kunnen worden (zie toegevoegde informatie). Dit alles maakt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van dit document.

Daar u geen duidelijkheid wenst te scheppen over uw mogelijke verblijfplaatsen gedurende de laatste jaren en daar u onaannemelijke verklaringen aflegt over uw recente herkomst uit Kurram Agency, kan er geen nood aan bescherming worden vastgesteld en is het CGVS dan ook van mening dat u op een andere manier, wellicht na een (langdurig) verblijf elders in Pakistan (of eventueel in een derde land), naar België bent gekomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Pakistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit het noordwesten van Pakistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber- Pakhtunkwa.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw geboortestreek of regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is. Zo dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter is dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de

voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e- Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreuraanslagen plaats. Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en extrajudicial killings van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjitische Hazaraminderheid in Quetta gevisieerd werd. Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migranten worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen. Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in een van de grote Pakistaanse steden vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u geen duidelijkheid wenst te scheppen over uw mogelijke verblijfplaatsen in Pakistan gedurende de laatste jaren en daar u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw recente herkomst uit Kurram Agency (zie boven), kan er in uw hoofdte geen nood aan bescherming worden vastgesteld. Daar het duidelijk is dat u al langer niet meer woonachtig was in uw regio van herkomst, is het aannemelijk dat u gedurende geruime tijd in staat was om elders in Pakistan een leven op te bouwen. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van

de grote steden die gelegen zijn in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten werden reeds eerder besproken (zie boven) en zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker stelt dat volgens het Europees Hof voor de rechten van de mens het begin van bewijs kan steunen op rapporten. Vervolgens verwijst verzoeker naar enkele rapporten en stelt hij dat sjiieten in Pakistan het doelwit zijn van aanslagen en geweld vanwege soennitische militanten en dat de Pakistaanse overheid niets doet tegen deze situatie. Op basis van een aantal persartikelen stelt hij eveneens dat er recent meer en meer soennitische militanten actief zijn *“in de voormalig ‘veiligere’ provincies als Punjab, Khyber Pakhtunkhwa, Balochistan en Sindh”*. Hij toont aan dat hij een sjiitische moslim is en meent dat hij op basis van zijn naam gemakkelijk als sjiiet te herkennen is en dat, gelet op de vele checkpoints in Pakistan, een identiteitscontrole onvermijdelijk is.

Vervolgens stelt verzoeker dat in de subtitel van het diploma in *Information Technology* wordt verwezen naar het jaar 2011 daar dit het aanvangsjaar is van de cursus door verzoeker. Hij brengt thans het origineel ervan bij, alsook het origineel van het diploma van het eerste semester. Het gaat over de examenperiodes van het eerste en het tweede semester van 2014, zoals blijkt uit de datering onderaan de pagina. Tevens brengt hij twee betalingsbewijzen bij van 1 april 2014 en 1 juni 2014. Hij meent dat hij wel degelijk aantoonde dat hij zich tot december 2014 in het openbare leven ophield en nadien ondergedoken leefde uit angst voor de taliban. Hij geeft toe dat hij niet erg op de hoogte is van de gebeurtenissen die in Kurram Agency plaatsvonden. Hij weet dat er problemen zijn tussen de Turi en de Bangash, maar beschouwt dit als een klein probleem in vergelijking met het probleem van de sjiieten in Pakistan. Hij wijst er daarenboven op dat hij in maart 2015 ondergedoken was en maar beperkt op de hoogte was van hetgeen er allemaal gebeurde in de wereld.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij nogal laconiek deed over de twee dreigbrieven, voert verzoeker aan dat hij deze dreigbrieven wel serieus heeft genomen in die zin dat hij ze heeft laten lezen aan de mensen van Anjuma-e-Hussainia, doch niet zo serieus dat hij om die reden het land wenste te verlaten. Hij stelt dat hij de plaatselijke leiders van de soennitische milities niet kent omdat zij vaak niet als dusdanig te herkennen zijn en hij de mensen in de legerbasissen ook niet kent.

Voorts voert verzoeker aan dat het evident is dat hij bij het verlaten van zijn land van herkomst niet meteen weet welke stukken hij in België nodig heeft om zijn asielaanvraag te staven en dus achteraf nog pogingen doet om het één en ander te bekomen teneinde zijn asielrelaas te ondersteunen. Het blijkt volgens hem bovendien een algemeen probleem te zijn dat stukken die in Pakistan op de post worden gedaan, niet in België aankomen. Hij hoorde van medebewoners in het asielcentrum dat papieren van de taliban en dergelijke door DHL geweerd zouden worden.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker stelt dat hij het risico loopt dat hij als sjiiet zal worden gedood door soennitische milities. Hij verwijst naar hetgeen hij hierboven heeft uiteengezet.

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 *juncto* artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker stelt dat hij bevreesd is dat de taliban hem opnieuw zal proberen te kidnappen, waarna hem hetzelfde lot staat te wachten als de personen die in de dreigbrieven worden vermeld, namelijk dat hij zal worden onthoofd en dergelijke meer. *“Daarenboven is er de eveneens gegronde vrees van de sjiieten in Pakistan.”* Verzoeker verwijst opnieuw naar hetgeen hij hoger heeft uiteengezet.

2.1.1.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 5 van het EVRM.

“Gelet op de aanwezigheid van de Taliban in heel Pakistan is het voor eenieder onveilig om daar te wonen. Daarenboven heeft verzoeker 2 waarschuwingen ontvangen van de Taliban en heeft de Taliban getracht hem te ontvoeren.” Verzoeker verwijst nogmaals naar hetgeen hij hoger heeft uiteengezet.

2.1.1.5. In wat zich aandient als een vijfde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker meent dat hij heeft aangetoond dat hij wel degelijk tot aan zijn vertrek in de streek rond Pëwar heeft verbleven, alsook dat *“er ook in de zogeheten veilige provincies een toename is van soenietische milities die ook die streken onveilig maken.”*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie rapporten met betrekking tot de sjiieten in Pakistan (stuk 3), twee diploma's (stukken 4 en 5) en twee betalingsbewijzen (stukken 6 en 7).

Met een aangetekend schrijven van 11 februari 2016 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota een kopie bij van het bewijs van de zending van DHL (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Ter terechtzitting legt verzoeker de originele versie van het bij zijn aanvullende nota gevoegde zendingsbewijs van DHL (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Wat betreft verzoekers beweerde recent verblijf in Kurram Agency dient vastgesteld dat verweerder terecht tot het besluit komt dat verzoeker dit verblijf niet aannemelijk weet te maken.

Vooreerst dient erop gewezen dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat verzoeker voor het bekomen van de *police clearance certificate* die hij neerlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) een kopie van zijn paspoort diende bij te voegen. Verzoeker verklaart echter dat hij nooit een paspoort heeft gehad (gehoorverslag CGVS, p. 6), hetgeen in het licht van voormelde informatie in het administratief dossier niet aannemelijk is. Aldus ontstaat het vermoeden dat verzoeker zijn paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties teneinde de erin vervatte gegevens te verhullen. Dergelijke handelwijze is niet verenigbaar met de op hem rustende medewerkingsplicht. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker een aantal documenten bijbrengt, waaruit kan worden afgeleid dat hij wel degelijk in Kurram Agency heeft verbleven (domicilieattest, schoolrapporten, studentenbadge (zie map 'Documenten' in het administratief dossier)), doch deze dateren slechts van ten laatste 2013, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat hij ook na 2013 en tot april 2015 nog in Kurram Agency heeft verbleven. Dit klemt des te meer aangezien bij de documenten die dateren van na 2013 (diploma's en betalingsbewijzen (verzoekschrift, stukken 4-7)) ernstige vraagtekens moeten worden geplaatst. Meer bepaald stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat de documenten aangaande verzoekers beweerde computeropleiding in Parachinar in de titel het jaar 2011 vermelden. In onderhavig verzoekschrift beweert verzoeker dat dit het jaar betreft waarin hij de cursus heeft aangevangen, doch dat de documenten betrekking hebben op het jaar 2014 gelet op de datering onderaan. Tijdens zijn gehoor op het CGVS had verzoeker evenwel verklaard dat hij in juli 2013 met deze opleiding was begonnen (gehoorverslag CGVS, p. 4). Mede gelet op het feit dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat valse documenten in Pakistan omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk te verkrijgen zijn, doen deze tegenstrijdige verklaringen vanwege verzoeker over deze documenten afbreuk aan de authenticiteit en de bewijswaarde ervan.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Het vermoeden dat u niet recent en rechtstreeks uit Kurram Agency komt wordt overigens verder versterkt doordat u moeite blijkt te hebben om enkele recente gebeurtenissen te duiden die plaatsvonden in uw regio van herkomst.

Zo weet u wel dat uw stam (Turi) een probleem had met een andere sjiietische stam (Bangash), maar naar eigen zeggen heeft u geen weet van een recente oplossing voor deze twist tussen beide stammen (CGVS p. 13). Aldus blijkt u niet te weten dat dit ruim vijftig jaar oude dispuut over een begraafplaats en gronden nabij Boshera door bemiddeling van de political agent in maart 2015 opgelost werd (zie toegevoegde informatie). Als u gevraagd wordt om voorbeelden te geven van recente aanslagen voor uw vertrek verwijst u uitgebreid en in detail naar de gekende moord op uw religieuze leider Irfani in november 2014 (weliswaar in Islamabad, en dus niet in Kurram Agency) en naar een aanslag in de maand ramadam van 2013 (juli 2013) op de bazar in Parachinar. Maar als er gevraagd wordt naar andere, recente aanslagen in uw regio in het jaar voor uw vertrek, zegt u er geen te kennen (CGVS p. 12 & p. 14). U verwijst ook wel nog naar een aantal incidenten uit 2014 en later, maar die blijkt u maar vaag in de tijd te kunnen situeren (zo heeft u het over een vergiftiging op een school in Parachinar 'waarschijnlijk eind 2014' maar u weet eigenlijk niet wanneer; over een jeep van Frontier Corps die werd aangevallen 'ergens in 2014' maar u weet niet meer precies wanneer; en over een aanval op het Pakistaanse leger vanuit Afghanistan 'misschien een jaar of zo geleden', CGVS p. 14-15). Welnu, als u daadwerkelijk na 2013 (tot april 2015) nog in Kurram Agency was, kan van u toch verwacht worden dat u de incidenten waar u zelf naar verwijst beter kan situeren in de tijd, en dat u, aangezien u zo uitgebreid verwijst naar het lotgeval van uw religieuze leider Irfani, bijvoorbeeld weet dat er naar aanleiding van de dood van Irfani in november 2014 een rouwperiode van veertig dagen werd afgekondigd door uw sjiietische gemeenschap (dit blijkt u evenwel niet te weten, CGVS p. 15) en u duidelijkere en coherenter verklaringen aflegt over zijn opvolging en de leiding van uw sjiietische organisatie Anjuman-e-Hussainia (CGVS p. 14). In diezelfde context blijkt u ook geen weet te hebben van een rouwperiode van drie dagen in februari 2015 die de sjiieten in Parachinar aankondigden naar aanleiding van een terreuraanslag op een (sjiietische) Imam Bargha in Peshawar (zie toegevoegde informatie). Verder verwijst u naar drone-aanvallen tegen de taliban in uw regio – hiervan kan u geen enkele in de tijd plaatsen of aangeven wat het doelwit precies was (CGVS p. 15). Dat is vreemd aangezien deze aanvallen toch in de media kwamen volgens u en ze net gericht waren tegen de taliban, volgens uw eigen verklaringen nochtans dé vervolgers van u en uw sjiietische gemeenschap. Aldus kan verwacht worden dat u van dergelijke zaken op de hoogte bent als u recent in uw regio zou verbleven hebben en u uw vrees baseert op de dreiging van soenitische groeperingen als de taliban tegen sjiieten. In deze context valt het overigens ook op dat u geen enkele leider van soenitische milities kan opnoemen toen u in uw regio van herkomst was (CGVS p. 13) – voor deze taliban was u toch op de vlucht gegaan."

In onderhavig verzoekschrift geeft verzoeker toe dat hij *"niet erg op de hoogte is over de gebeurtenissen die er plaatsvonden"* en tracht hij zijn beperkte kennis te minimaliseren door te stellen dat de problemen tussen de Turi en de Bangash slechts een klein probleem waren dat voor hem niet belangrijk was in vergelijking met zijn problemen met de taliban, alsook door te stellen dat hij toen ondergedoken leefde en maar beperkt op de hoogte was van wat er in de wereld gebeurde. Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker zijn beweerde problemen met de taliban evenwel niet aannemelijk weet te maken (zie *infra*), zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker ondergedoken zou hebben geleefd en hij aldus beperkt op de hoogte zou zijn van belangrijke gebeurtenissen in zijn directe omgeving.

Met betrekking tot de beweerdde bedreigingen vanwege de taliban aan zijn adres, dient vastgesteld dat deze niet geloofwaardig kunnen worden bevonden, aangezien verzoeker er niet in slaagt zijn beweerdde verblijf in Kurram Agency in de periode tussen 2013 en zijn vertrek in 2015 aannemelijk te maken, terwijl deze bedreigingen in Kurram Agency en in deze periode zouden hebben plaatsgevonden. Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij aanvankelijk de twee dreigbrieven van de taliban niet serieus nam en dat hij gewoon verder ging met zijn leven (gehoorverslag CGVS, p. 9), hetgeen niet aannemelijk is gelet op het feit dat hij eveneens verklaarde dat er in Kurram Agency sprake is van sektarisch geweld, problemen tussen soennieten en sjiïeten en problemen met de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dat verzoeker deze twee dreigbrieven dan ook gewoon naast zich neerlegt en verder gaat met zijn leven, is niet geloofwaardig. Dat hij de brieven liet lezen door mensen van Anjuma-e-Hussainia doet geen afbreuk aan zijn verklaring dat hij de brieven niet serieus nam en gewoon verder ging met zijn leven. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing nog terecht gesteld als volgt met betrekking tot deze dreigbrieven: *“Over de twee dreigbrieven van de taliban verklaart u overigens dat uw vader ze, samen met de andere documenten, naar u opstuurde met een koerierdienst, maar dat deze dienst ze uit de enveloppe haalde (omdat het beleid van de koerierdienst eruit zou bestaan om geen post te vervoeren die tegen de overheid is) zodat u ze hier in België niet ontving (CGVS p. 10). Het CGVS ziet echter niet in waarom dreigbrieven van de taliban waarin ze hun eigen vijanden oproepen om zich bij hen te voegen, tegen de overheid zou zijn – de Pakistaanse autoriteiten vechten immers zelf tegen de taliban (zie toegevoegde informatie). De brief van uw organisatie Anjuman-e-Hussainia (document 10) vermog niet deze opmerkingen inzake uw asielrelaas te weerleggen. Hierover dient gezegd dat het opgesteld is op 16.09.2015 (dus nadat u naar eigen zeggen uw land zou verlaten hebben); immers, u zegt dat u uw familie vanuit België opbelde met de vraag om ‘bewijzen’ te leveren van uw problemen, waarop uw broer naar de organisatie ging en vroeg deze brief op te stellen. Dit heeft dus een duidelijk gesolliciteerd karakter. Bovendien wordt er, naast een beschrijving van de algemene situatie in uw regio, over uw persoonlijke problemen enkel uiterst kort vermeld dat er ‘gedreigd werd u te vermoorden of te ontvoeren’, zonder deze feiten concreet te omschrijven of te duiden naar actoren, plaats, tijd en omstandigheden. Deze brief betreft ook slechts een kopie, waarbij er opgemerkt dient te worden dat documenten in Pakistan gemakkelijk gekocht en nagemaakt kunnen worden (zie toegevoegde informatie). Dit alles maakt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van dit document.”* Samen met een aanvullende nota maakt verzoeker plots een kopie over van het zendingsbewijs van DHL en ter terechtzitting legt verzoeker de originele versie van dit zendingsbewijs neer (rechtsplegingsdossier, stukken 9 en 11). In zijn aanvullende nota stelt verzoeker dienaangaande als volgt: *“Verzoekende partij werd enigszins verweten dat hij de originele verpakking niet kon bijbrengen van de documenten die hem vanuit Pakistan werden toegestuurd. Verzoekende partij heeft thans deze originele verpakking teruggevonden. Deze post werd vanuit Parachinar toegestuurd aan 3 personen die vanuit de regio rond Parachinar gevlucht waren, met name verzoekende partij, S.H. en I.H.. Toen verzoekende partij tijdens het interview op het CGVS geconfronteerd werd naar de vraag van de originele verpakking van de post, zou hij dit gaan zoeken in het centrum. Verzoekende partij kon het echter niet vinden en ook de 2 andere personen konden zich niet meer herinneren waar de verpakking was gebleven. Onlangs heeft 1 van de 2 andere personen het centrum verlaten en zijn kost opgeruimd waarbij hij deze verpakking uiteindelijk toch heeft teruggevonden.”* Tijdens zijn gehoor verklaarde verzoeker evenwel dat zijn vader deze stukken verzond en dat hij de enveloppe van DHL had weggegooid (gehoorverslag CGVS, p. 3). Vooreerst geeft verzoeker geen enkele verklaring voor het feit dat zijn vader met dezelfde zending ook nog stukken zou versturen naar twee andere personen in het opvangcentrum. Daarnaast verklaarde verzoeker op het CGVS dat hij de enveloppe van DHL had weggegooid, terwijl hij in zijn aanvullende nota plots stelt dat deze in het bezit was van een andere persoon in het opvangcentrum. Hierdoor ontstaat het vermoeden, mede gelet op de informatie in de map ‘Landeninformatie’ in het administratief dossier over corruptie en valse documenten in Pakistan, dat verzoeker en deze twee andere personen gezamenlijk valse stukken lieten bezorgen. Wat er ook van zij, het feit dat er een sticker op het zendingsbewijs kleefte waaruit blijkt dat de inhoud van de zending wegens veiligheidsoverwegingen werd gecheckt door een medewerker van DHL, doet geen afbreuk aan de terecht vaststellingen in de bestreden beslissing, aangezien niet kan worden afgeleid of de inhoud werd gecheckt omwille van verzoekers documenten of omwille van documenten die voor de andere persoon/personen waren bestemd die als bestemmingen worden vermeld. Dat verzoeker op het moment van zijn vertrek niet wist welke documenten hij zou nodig hebben om zijn asielaanvraag in België te staven, doet geen afbreuk aan het in de bestreden beslissing terecht vastgestelde gesolliciteerde karakter van de brief van Anjuma-e-Hussainia, die slechts een kopie betreft die geen concrete weergave naar actoren, plaats, tijd en omstandigheden bevat van de door verzoeker ingeroepen feiten. Het geheel van voorgaande vaststellingen doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Het voorgaande klemt des te meer daar verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij kon ontkomen aan de ontvoeringspoging van de taliban, allerm minst geloofwaardig zijn. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor immers dat de ontvoeringspoging plaatsvond in december 2014 terwijl hij dieren liet grazen in de buurt van een bos en dit bos in rende op het moment dat gewapende mensen uit een auto stapten, vervolgens 20 tot 25 minuten liep terwijl een geweerschot weerklonk en uiteindelijk door dorpelingen van zijn familie werd gevonden, die waren komen zoeken na het horen van het geweerschot. Vervolgens bleef verzoeker binnen, maar zou er niets gebeurd zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is geenszins aannemelijk dat de taliban, nadat zij twee dreigbrieven afleverden waarop geen enkele reactie volgde, verzoeker gewapenderhand zouden trachten te ontvoeren, maar hem lieten lopen in een bos en daarna geen enkele poging ondernamen om verzoeker opnieuw te ontvoeren en/of te bedreigen.

Tot slot dient opgemerkt dat verzoeker aanhaalt dat hij sjiitisch moslim is en, onder verwijzing naar een aantal rapporten en persartikelen (verzoekschrift, stuk 3), dat de sjiieten in Pakistan het slachtoffer zijn van geweld vanwege soennieten en de taliban, waartegen de Pakistaanse autoriteiten geen actie ondernemen. Een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, is niet afdoende voor toekenning van internationale bescherming, daar verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Hoger kwam reeds vast te staan dat verzoeker hier geenszins in slaagt. Het loutere feit sjiitisch moslim te zijn in Pakistan is op zich evenmin voldoende om een gegrond beroep op internationale bescherming te doen. Dat sjiieten nergens veilig zijn in Pakistan, blijkt geenszins uit de door verzoeker bijgebrachte informatie, evenmin dat de Pakistaanse overheid sjiieten systematisch zou opsporen door middel van identiteitscontroles bij checkpoints. Dat soennitische militanten eveneens actief zijn in Punjab, Khyber Pakhtunkhwa, Balochistan en Sindh is overigens in overeenstemming met de informatie die door verweerder dienaangaande werd toegevoegd aan de map 'Landeninformatie' in het administratief dossier.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Pakistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit het noordwesten van Pakistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal

conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber- Pakhtunkwa.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw geboortestreek of regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is. Zo dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter is dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e- Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreuraanslagen plaats. Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en extrajudicial killings van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiiitische Hazaraminderheid in Quetta gevisieerd werd. Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migranten worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het

grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen. Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in een van de grote Pakistaanse steden vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u geen duidelijkheid wenst te scheppen over uw mogelijke verblijfplaatsen in Pakistan gedurende de laatste jaren en daar u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw recente herkomst uit Kurram Agency (zie boven), kan er in uw hoofdte geen nood aan bescherming worden vastgesteld. Daar het duidelijk is dat u al langer niet meer woonachtig was in uw regio van herkomst, is het aannemelijk dat u gedurende geruime tijd in staat was om elders in Pakistan een leven op te bouwen. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van de grote steden die gelegen zijn in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet."

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat uit de aan zijn verzoekschrift toegevoegde informatie (stuk 3) blijkt dat sjiëten in Pakistan nergens meer veilig zijn en dat soennitische militanten meer en meer actief zijn in Punjab, Khyber Pakhtunkhwa, Balochistan en Sindh. Hoger werd er reeds op gewezen dat dit laatste in overeenstemming is met de informatie die door verweerder dienaangaande werd toegevoegd aan de map 'Landeninformatie' in het administratief dossier en dat uit verzoekers stukken geenszins blijkt dat sjiëten in Pakistan nergens veilig zouden zijn, zodat deze stukken bij het verzoekschrift geenszins van aard zijn de hoger geciteerde analyse te weerleggen. Deze motieven worden dan ook door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER